

CAMPANAR

Desembre 2018 • Número 21

D'ULTRAMORT

REVISTA MUNICIPAL D'ULTRAMORT

TELÈFONS D'INTERÈS

Ajuntament.....	972 76 91 61
Jutjat de Pau.....	972 76 91 61
Consultori mèdic.....	972 76 91 61
Farmàcies: Parlavà.....	972 76 91 29
Verges.....	972 78 00 34
Urgències (CAP la Bisbal).....	972 64 38 08
Programació de visites Hospital Palamós.....	902 07 79 72
Creu Roja (Torroella de Montgri).....	972 76 11 11
Consell Comarcal del Baix Empordà.....	972 64 23 10
Mossos d'Esquadra.....	088
Bombers.....	085
Parròquia (Verges).....	972 78 01 08
Hospital J. Trueta de Girona.....	972 20 27 00
(habitacions).....	972 22 49 55

Urgències (Hospital Palamós)... 972 60 00 03

HORARIS D'INTERÈS

- ⌚ AJUNTAMENT: Dilluns i dimecres de 10 h a 14 h
- ⌚ CONSULTORI MÈDIC:
Medecina general (Dra. Milagros del Pozo):
Dm. 9 h a 10 h i Dv. 10.30 h a 12.30 h
- ⌚ INFERMERIA (Sra. Consol Peracaula):
Dv. 10.30 h a 11.30 h
(Es recomana programar les consultes
al Tel. 972 64 38 08)
- ⌚ RECOLLIDA D'ESCOMBRARIES:
Dil., Dmc. i Dv. a la matinada.
RECOLLIDA DE TRASTOS VELLS (segons necessitats)
DEIXALLERIA MÒBIL 3-4 VEGADES L'ANY
- ⌚ SARFA:
Línia Palafrugell - Figueres
Direcció Figueres
Laborables: 9.26 h, 11.26 h, 15.41 h, 19.11 h
Direcció Palafrugell
Laborables: 12.49 h, 20.34 h
Línia l'Escala - Girona
Direcció Girona
Tots els dies: 10.32 h, 20.17 h
Laborables: 7.17 h, 14.47 h, 17.02 h
Direcció l'Escala
Tots els dies: 9.58 h, 19.43 h
Laborables: 13.43 h, 16.28 h, 18.43 h

AMPOLLES DE GAS BUTÀ (REPSOL)

Servei de repartiment a domicili, els dimarts, a Ultramort
Per fer la comanda cal trucar abans dels dimarts al telèfon 972 17 01 01

2	Serveis
3	Salutació
4	Informació municipal
8	Actualitat
14	Visites guiades
16	Els més petits
17	Cultura
18	Història
20	Medi ambient
23	Opinió
27	Parròquia
28	Nouvinguts
32	Àlbum fotogràfic
34	Salut

Els continguts i de les opinions expressades als articles signats que es publiquen en aquesta revista, són obra dels seus autors i ni l'Ajuntament d'Ultramort ni Gorbs Comunicació (com a empresa editora) no se'n fan en cap cas ni a cap efecte responsables.

La reproducció total o parcial del contingut d'aquesta publicació per qualsevol mitjà requereix un permís previ per escrit de l'alcaldia d'Ultramort.

EDITA: Ajuntament d'Ultramort

PORTADA I CONTRAPORTADA: Eduard Noguera

REDACCIÓ I COORDINACIÓ PERIODÍSTICA: Carles B. Gorbs

MAQUETACIÓ I DISSENY: Martí Riu

PRODUCCIÓ: Gorbs Comunicació

IMPRESSIÓ: Impremta Pagès

DIPÒSIT LEGAL: GI-616-98

Amb la col·laboració de:

Diputació de Girona

221 MUNICIPI

SALUTACIÓ

Els rius són corrents d'aigua i, consegüentment, portadors de vida. L'aigua és un bé escàs i del tot necessari per a la nostra salut i la nostra vida. Ara bé, únicament el 3% de tota l'aigua de la Terra és dolça. La resta, tot i la seva importància, és salada i, per tant, no la podem utilitzar ni per regar ni per beure. D'aquí la importància dels rius.

Els rius aporten, a més, una variada i rica diversitat de plantes i animals que cal respectar i protegir.

Alhora, els rius configuren un element molt preuat i identitari per a totes aquelles persones que hi viuen en alguna població, com la nostra, que tenim un riu ben a prop o en el mateix municipi.

I aquest és el cas del riu Ter, un riu que es configura, com diu el mateix Consorci del Ter, com un element vertebrador del territori. En aquest sentit, el Consorci, del qual Ultramort és un dels municipis que en forma part, és un ens fonamental per ajudar a molts municipis petits, mitjans o grans a arribar més lluny i en aprofundir o desenvolupar accions o projectes. És un ens imprescindible per al món local i per a la gestió dels nostres espais naturals fluvials d'una manera conjunta, tal com diu el seu president, en Quim Roca.

Per aquest motiu, hem considerat molt important i interessant incloure en la secció de Medi Ambient diverses accions i esdeveniments portades a terme pel Consorci del Ter relacionades o que influeixen directament en el nostre municipi.

Tanmateix, cal prendre consciència de respectar i protegir el nostre riu, el Ter, tant des d'un vessant del seu ecosistema fluvial, de la biodiversitat i els seus valors ecològics, com també dels seus valors socioculturals i d'oci.

Així doncs, cal col·laborar en augmentar les espècies de fauna i flora fluvial, i recuperar el que fa anys havia estat una zona d'esbarjo i on s'hi anava amb la colla o amb la família. Aquest espai està situat prop del pont i al marge esquerre del riu Ter aigües amunt.

Aquesta zona ve del repartiment d'un antic meandre deixat pel Ter. A les famílies a les quals els faltava una part de terreny en la repartició comunal se'ls va adjudicar un tros en aquest indret, "la torna", i solien ser trossos d'un quart de vessana, aproximadament.

Fa temps que vaig prendre consciència que s'havia de millorar aquest espai i amb l'ajut dels regidors i de les persones de més edat, hem començat a trobar propietaris, atès que va quedar abandonat, ja que eren terrenys lligats a les anades i vingudes del riu, *i aquí rau la seva complexitat pel que esdevé molt difícil localitzar-los*. Cal tenir un coneixement i referències clares de les famílies que antigament formaven el poble per tal d'anar-ho esbrinant.

M. Gràcia Serrats i Paretas
Alcaldessa

Ajuntament
d'Ultramort

Serveis i obres realitzades des del 1995 al 2018

En aquesta secció d'Informació Municipal fem una síntesi del que s'ha fet durant anys i així unificar les actuacions que han anat sortint en els diferents números d'aquesta revista per tal de així tenir-ne una visió més global.

- ➔ Arranjament i desbrossar el camí el Montori, que era intransitable, i asfaltar cunetes (1995/1996).
- ➔ Camí del Pla de Parlavà, aixecar-lo amb material i drenar-lo per tal de poder-hi circular a l'hivern. (1995/1996).
- ➔ Església, restaurar el campanar, el teulat i la capella fonda (1995/1999).
- ➔ Restaurar i asfaltar cunetes fins al camí de la Mota i el camí de dalt (1995/1999).
- ➔ Asfaltar camí d'en Pagès i posar serveis (1997).
- ➔ Placeta del Pou, obra de restauració i pavimentació (1997).
- ➔ Obrir camí d'accés al cementiri (1997/1998).
- ➔ Planejar, arreglar, i tancar amb dos portals (aprox. 1998) el camp d'Esbarjo Municipal. Posar-hi una font, jocs i una pista de bàsquet (2001/2002).
- ➔ Refer i reforçar el mur de contenció del carrer Major i posar barana de protecció (Mas Davesa) (1997/1998).
- ➔ Enlairada de Globus aerostàtics durant deu anys (1997/2007).
- ➔ Asfaltar baixada d'en Pagès fins a la carretera de la Sala (aprox. 1998).
- ➔ Reparar i asfaltar baixada d'en Carbó (1998).
- ➔ Trams del vial de circumval·lació: de can Mas a la Baixada d'en Carbó . De l'entrada del poble, venint de Verges, fins a la Baixada d'en Carbó. De can Mas a la carretera de La Sala. Del camí del Pou Lluny a la carretera a tocar del cementiri. De la carretera de La Sala fins al camí del Pou Lluny (1998/2004)
- ➔ Publicació de la revista municipal *El Campanar* a l'actual núm. 20 (1998) i publicació de llibres de fotos antigues *Ultramort Imatge i Vida* (2003) i el número 138 de la col·lecció *Imatges i Records* (2006).

Centre Cívic d'Ultramort. FOTO: GLÒRIA OLLER

Arranjament i millora del cementiri. FOTO: LLUIS MASCLANS

- ➔ Redacció de les NNSS (1999).
- ➔ Asfaltar carrer Montgrí (1999).
- ➔ Col·lector de sanejament al costat est i oest, dues fosses de decantació (2000).
- ➔ Adequar la planta baixa de la Casa de la Vila per a Consultori Municipal i la part de dalt per a Ajuntament (2002).
- ➔ Obres de la nova carretera. Execució Generalitat de Catalunya (2002).
- ➔ Moblar dispensari municipal i Ajuntament (2002).
- ➔ Arranjament del Padró (2003).
- ➔ Enllumenat públic nou (2003).
- ➔ Arranjament revolt de la carretera de la Sala, ampliació i senyalització (aprox. 2003).
- ➔ Posar aire condicionat a l'Ajuntament i al consultori Mèdic (2003)
- ➔ Construcció nou pou a tocar del Ter i dipòsit d'abastament d'aigua potable al Montori —obra conjunta mancomunitat— (2004).
- ➔ Creació web municipal (2004).
- ➔ Demanar l'escut municipal i fer la corresponent bandera (2005).
- ➔ Adequació del pou Lluny i del camí d'accés com a passeigs amb tamarius i magraners (2005).
- ➔ Es desenvolupa el SAU els Masos, sector paral·lel al carrer Figueres (2005).
- ➔ Adequació baixada de can Ribot "mas Castell de Gleu" i asfaltar la vorera (aprox. 2005).
- ➔ Placeta església, redistribució rodona central, col·locació de pedra a la placeta lateral i col·locació de bancs i jardineres (2006).
- ➔ Numeració carrers i places (2006/2007).
- ➔ Arranjament, reparació i ampliació cementiri municipal, construcció de nous nínxols i columbaris, porxos, capella i enjardinament i tanca perimetral amb mur i dues portes d'accés. Recol·locació de les restes de l'antic cementiri, col·locació de monòlit com a recordatori (2006/2009).
- ➔ Primera trobada de motos clàssiques (2007).
- ➔ Asfaltar el vial que passa pel terme d'Ultramort a Foixà des de l'inici de la mota —abans pont del riu, fins al terme de Foixà— (2008).
- ➔ Execució obra ACA accés al dipòsit i asfaltat des del camí fins a dalt (2010).
- ➔ Escales d'accés a la carretera vella al carrer Major i il·luminació (2010/2011).
- ➔ Local social, construcció i arranjament de l'entorn (2010/2015).
- ➔ Arranjament Plaça Antònia Adroher, col·locació d'una escultura i una font i jocs infantils i acabar d'enjardinar (2011).
- ➔ Passatge d'accés de la plaça de la Constitució al camp d'Esbarjo Municipal i entubar sanejament i recol·lector aigües plujanes (2011).
- ➔ Pintar dipòsit d'aigua vell amb l'*skyline* del poble (2012).
- ➔ Baranes als ponts del traient i de la riera (2013).

Remodelació i arranjament de la plaça. FOTO: GLÒRIA OLLER

- ➔ Senyalització i passos reductors de velocitat, al casc urbà i camí de la Sala (2013).
- ➔ Arranjament i manteniment de camins (2014).
- ➔ Asfaltar carrer del Racó (aprox. 2014).
- ➔ Pintar caseta bus escolar (2014).
- ➔ Asfultat camí dels xais (tram final del carrer Raval) (2015/2016).
- ➔ Carrer Unió, serveis i pavimentació (2016).
- ➔ Posar tanques davant els contenidors i de protecció a la baixada d'en Padrer i del carrer Major (2016).
- ➔ Tram entrada carrer Torroella, eixamplar-la i canalitzar serveis (2016).
- ➔ Plaça de l'Ajuntament, infraestructures de serveis soterrats pavimentació, redistribució de l'espai i col·locació d'arbres i bancs (2017).
- ➔ Col·locació de serveis i pavimentació carrer Unió (2017).
- ➔ Asfaltar el passatge dels masos (2017).
- ➔ Adequació de l'espai petit del Centre Cívic amb diversos serveis previ aïllament acústic del sostre i col·locació de cortines (2018).
- ➔ Reparació vials i camins (manteniment al llarg d'aquests anys).
- ➔ Reparacions diverses, col·locació de mobiliari urbà —bancs, papereres...— (manteniment al llarg d'aquests anys).
- ➔ Neteja de trams de lleres.

Aquestes actuacions municipals s'han fet sense contribucions especials.

- ➔ Està prevista la neteja i desbrossament zona riu Ter. Adequació de l'espai per a descans (1a fase).
- ➔ Continuem mantenint contacte amb el Departament de Carreteres per tal de millorar el tram de la C-31 de la mota fins al pont, i veure la possibilitat de la creació d'una passera de vianants i per a bicicletes en aquest indret del pont del riu Ter. Amb l'ACA pel tema de la depuradora.
- ➔ Gestions per aconseguir la fibra òptica, millorar el reciclatge, la suficiència energètica, els assumptes socials i cercar i adequar espais d'aparcament.

Reproduïm l'entrevista realitzada al PUNT-AVUI, el dia 15 de novembre de 2018, a l'alcaldesa d'Ultramort, Maria Gràcia Serrats

Ultramort

Maria Gràcia Serrats

“Cal administrar molt bé els recursos”

PROJECTES - “Volem recuperar un espai de prop del Ter que antigament era una zona d'esbarjo”

TOPÒNIM - “No té res a veure amb la mort!”

Núria Astorch
ULTRAMORT

Va entrar en la política local l'any 1983 per CiU. Primer, hi va estar dotze anys com a regidora i fa 23 anys que és alcaldessa d'aquest poble del Baix Empordà de 220 habitants.

Quina valoració fa d'aquest darrer mandat?

En faig una valoració positiva malgrat el pressupost reduït, la disminució d'ingressos i la complexitat administrativa que fa que municipis petits com el nostre hàgim de fer un esforç important per dotar-nos dels tècnics i personal per dur a terme les tasques i gestions necessàries. Això ens obliga a calcular i administrar molt bé els recursos disponibles.

Quins projectes ha pogut tirar endavant?

El desembre del 2015 vam inaugurar el centre cívic i amb una gestió molt acurada del que disposàvem s'ha anat adequant el local petit amb diversos serveis (bar, biblioteca, jocs de taula, wifi...), i s'ha fet l'aïllament acústic del sostre. Era un lloc de trobada que s'ha convertit en un espai cultural i d'oci per al gaudi general. Hem dut a terme una remodelació i reposició de serveis de la plaça del poble amb enllumenat i pavimentació. I s'han col·locat bancs i arbres per aconseguir un espai més habitable i humà, i millorar també el trànsit de vianants i rodat. S'han reposat els serveis i s'han pavimentat els carrers Unió i els pas-

satges de l'església i de la rectoria. S'han asfaltat els carrers Torroella, Major i passatge dels Massos.

Quins projectes no ha pogut desencallar?

Un tema pendent i prioritari és la canalització d'una part del sanejament dels carrers Racó i Raval, així com les milleres dels serveis i el ferm del carrer Figueres, que malauradament no s'han pogut portar a terme tot i la voluntat del consistori.

Quins atractius destacaria d'Ultramort?

Ultramort és un poble situat en un turó allargassat i en un lloc privilegiat sobre la plana de l'Empordà, envoltat per una gran biodiversitat –zona del Ter, zona del Montori, la Murta (zona d'aigües mortes, estancades)–, unes panoràmiques excel·lents de l'Empordà –Begur, el Montgrí, les illes Medes, les Alberes, etc.–, així com del Canigó. I el topònim no té res a veure amb la mort. Segons estudis, ve de *murta*, zona d'aigües mortes, que corren a poc a poc. Respecte dels pobles dels quals depenïem (Rupià, Foixà), és un turó a l'altre costat d'una zona d'aigües estancades, mortes, que corren poc a poc. És a dir, a l'Ultra de la Murta. Cal tenir en compte que en aquesta zona hi viu una fauna diversa i a l'estiu se sent el cant d'una munió de granotes. Per tant, el poble és més aviat un símbol de vida!

Es tornarà a presentar a les municipals de l'any vinent?

No ho descarto perquè encara que faci temps que hi soc al capdavant,

Va néixer a Ultramort l'any 1948. Mestra de professió, va ser durant dotze anys regidora d'Ensenyament i Cultura. Entre els reptes de futur, hi ha el de dinamitzar el poble

els membres del consistori s'han anat renovant, han anat canviant. Abans hi havia una majoria d'homes i ara la majoria són dones. Sempre s'ha procurat també que en formés part algun jove. Conèixer l'administració local per dins és una experiència que fa veure les coses d'una altra manera i és més complex del que molta gent s'imagina. Pensem que en el dia d'avui ens manca un temps per acabar diferents projectes com la fibra òptica, la depuradora, cercar i adequar espais d'aparcament prop de l'epicentre del poble i treballar en un tema amb l'ajut del Consorci del Ter.

De quin tema es tracta?

De col·laborar a augmentar les espècies de fauna i flora fluvial, i recuperar el que fa anys havia estat una zona d'esbarjo. Aquest espai està situat prop del pont i al marge esquerre del riu Ter. Amb l'ajut dels regidors i de les persones de més edat, hem començat a trobar propietaris, atès que va quedar abandonat. D'aquí la seva complexitat! ■

Cap d'Any

Fa uns quants anys que veïns d'Ultramort es reuneixen davant de l'església per brindar amb les 12 campanades per l'any nou.

Berenar

Cada primer dijous de mes es fa un berenar al Centre Cívic. Hi esteu tots convidats. Cal apuntar-se abans i agafar tiquet.

Teatre

La Companyia Ortiga va representar, el dia 8 d'abril, al Centre Cívic, l'obra de teatre *Kumulunimbu*, una història d'un viatge, un camí, un recorregut d'amistat entre una nena i un núvol, que parla sobre la valentia, la injustícia, les migracions i la permanent esperança dels seus protagonistes. És un espectacle que captiva els més petits i commou els més grans.

Cupons de l'ONCE

Ultramort fou protagonista en cupons de l'ONCE, al ser seleccionat dins de la sèrie "Mi Pueblo", dedicada a les localitats amb nom singular. Cinc milions i mig de cupons van difondre Ultramort per tot l'Estat espanyol.

Aniversari centenari

El dia 27 de març 2018, Teresa Calmó Bahí, va fer 100 anys. Va néixer a Ultramort el 27/03/1918. Moltes felicitats!

Sant Jordi

El diumenge 22 d'abril es va celebrar la diada de Sant Jordi a Ultramort. Aquesta festivitat es va iniciar a les

12 hores amb una audició de sardanes a càrrec de l'escola de Cobla Conrad Saló. Finalitzades les sardanes, es va fer la inauguració de la remodelació de la plaça de l'Ajuntament, lectura de poemes i vermut.

Primavera

Ja tot cobra vida,
l'hivern se n'ha anat.
Altra primavera
de nou ha arribat.

Esclata la flor,
creix el sembrat...
i es vesteix la natura
d'aquell verd rosat.

Els ocells canten,
d'amor encisats...
els nius se'ls emplenen
de pollets afamats.

L'atmosfera es rebolca,
en un canvi sobtat...
aquell sol que tant brillava
tot de cop queda amagat.

Surten nuvolades
com flocs de cotó...
sovint són tempestes
amb molta remor.

De la primavera
el sol ben calent,
encomana energia...
Fa el cor més latent.

Lluís Batlle i Blanch
Ultramortenc

LES QUATRE BANDERES (Miquel Martí i Pol)

Tenia quatre banderes
tres les vaig perdre en combat
la bandera que fa quatre
l'he desada en un calaix.
No la'n triaré fins que brufi
ben fort el vent de llevant
i s'extingui aquest mal aire
que ens toca de respirar.
Tenia quatre banderes,
tres les vaig perdre en combat.

Tenia un jardí amb tres arbres,
un mal vent me'ls ha esfullat.
Amb el jardí plo de fulles
no fa de bon camíner.

El mal vent encara brufa;
jo no em canso d'esperar:
per cada fulla caiguda
als arbres hi neix un tany.
Tenia un jardí amb arbres
un mal vent me'ls ha esfullat

De dos amors que tenia,
l'un en terra, l'altre en mar,
el de terra l'empresonen,
l'altre viu exiliat.

Jo ni ploro pel de terra
ni em lamento pel de mar
Plor i lament de què serveixen?

Gent que lluita és el que cal.
De dos amors que tenia,
l'un en terra, l'altre en mar.

Tinc una llengua tan viva
com les més vives que hi ha
Si quan parlo s'espavillen,

jo que sí, em poso a cantar.
Canto i canto i cantaria
si pogués més fort i clar.
Quan les cançons fossin pedres
vinga fonès i al combat!
Tinc una llengua tan viva
com les més vives que hi ha

Les quatre banderes de Miquel Martí i Pol i manuscrit per Joaquina Paretas.

Poema de Lluís Batlle i Blanch.

Taller de pesca científica

Sota el lema "Salut i natura a la vora del Ter", es va realitzar, el diumenge 27 de maig, el Taller de Pesca Científica al Baix Ter.

Festa d'estiu

Els actes de la Festa d'estiu d'enguany es van iniciar el dissabte 30 de juny, a les 9 del vespre, amb un sopar popular al Camp d'Esbarjo. El sopar va constar d'amanida, carns a la brasa acompanyades de patates fregides i mongetes seques, postres vi i aigua. Durant, i després del sopar, va haver-hi una actuació musical.

Revetlla de Sant Joan

El dissabte 23 de juny es va celebrar, al Centre Cívic, la tradicional Revetlla de Sant Joan amb coques, cava i refrescs.

El diumenge, dia 1 de juliol, a les 9 del matí, es va realitzar la tradicional concentració de motos clàssiques anteriors a l'any 1970. Aquesta va ser l'onzena edició i es va portar a terme al Camp d'Esbarjo.

A les 12 hores es va celebrar la Missa Solemne, presidida pel rector Josep Paracolls. Tot seguit, el duo format per l'Imma Presas (veu) i Ramon Joanmiquel (piano) van oferir un breu recital. Es van poder escoltar dues peces cultes en el transcurs de la missa i durant el recital ens van oferir set escollides cançons de diversos intèrprets com Lluís Llach, Joan Manuel Serrat, Andrea Bocelli, John Lennon, Händel...

A les 17 hores es va fer la Festa de l'Escuma amb inflables i jocs.

1 d'Octubre a Ultramort

Actes commemoratius

El diumenge 30 de setembre es van portar a terme diverses activitats per tal de commemorar el Referèndum de l'1-0.

Aquests actes van començar a les 11 del matí amb una trobada a la plaça de l'Ajuntament. Tot seguit, un grup de veïns van col·locar una pancarta reivindicativa "Llibertat i República". Cap al migdia es va fer un vermut al Centre Cívic.

Durant tot el matí es van passar imatges de l'1-0 a la sala del dispensari mèdic.

Castanyada

Al Centre Cívic es va realitzar i celebrar la Castanyada d'enguany.

Aniversari

En Centre Cívic s'esdevé un centre social, cultural, d'oci i lúdic, al servei de tots els veïns i veïnes d'Ultramort. Exemple d'això és la festa d'aniversari de Llorenç Fernández que s'hi va celebrar.

Apadrinament dels gegants

Per al proper Sant Jordi es té previst l'apadrinament oficial dels gegants d'Ultramort, la Mei i en Miró, ja que encara, al dia d'avui, falta fer els vestits.

L'autor dels gegants és en Guzmán José Rico González-Novo.

EL CENTRE

—fa salut—

PLAÇA DE LA CONSTITUCIÓ, S/N
17133, ULTRAMORT
606 084 922 OSTEOPATIA
618 918 755 FISIOTERÀPIA
WWW.ELCENTRE.NET

Els aiguats del novembre

El mes de novembre, les fortes i constants pluges a l'Empordà van provocar les crescudes de rius com ara el Manol o el Daró i que van deixar els seus efectes en diversos municipis de l'Empordà, entre els quals el d'Ultramort, on diversos camps van quedar negats a conseqüència de l'aigua caiguda.

Una de les zones d'Ultramort negades per l'aigua, ja amb ànecs. Aquest espai correspon a la zona de les closes ubicades al ponent del poble.
FOTO: AMÈLIA AGUILERA

12

EL CAMPANAR • REVISTA D'ULTRAMORT

Àngel Salvador

 Àngel Salvador i Costa
 J · R · R · D · I · N · E · R
 CONSTRUCCIÓ I MANTENIMENT DE JARDINS
 c/ Canigó, 16 17111- Vulpellac
 Tel. 972 642 939 • Mòbil 629 783 103

Mobles Ribas
 Ctra. la Bisbal, km 7
 Tel./Fax 972 76 90 18
 17133 PARLAVÀ (Girona)

instal·lacions XUNE
 gas | llum | aigua | calefacció | climatització
 DAVID 650 221 885 DANI 669 004 028
instalacionsxune@gmail.com

GORBS
 Comunicació - Edicions
 629 151 930 • cgorbs@gorbs.cat
www.gorbs.cat

Festa de Santa Eulàlia

El diumenge 9 de desembre es va encetar la festa, a les 12 hores, amb la Missa Solemne amb l'acompanyament musical de la cobla Cervianenca.

En acabar la missa es van tocar tres sardanes davant del Centre Cívic i, tot seguit, es van despenjar unes pinyates per a la mainada.

Després es va realitzar un aperitiu popular al Centre Cívic, on hi havia una exposició de treballs de patchwork, punt de creu, mig punt i treballs manuals.

Visita guiada a Ultramort

Els consells comarcals del Baix i Alt Empordà, juntament amb altres entitats, organitzaren de juny a setembre d'enguany cinquanta-una visites guiades amb el títol genèric d'Espais Medievals de l'Empordà. L'objectiu era donar a conèixer llocs i monuments antics dels nostres pobles.

El dissabte 22 de setembre tingué lloc la visita al poble d'Ultramort, que es troba sobre una carena en el cor de l'Empordà. Es contemplà l'església romànica dedicada a Santa Eulàlia de Mérida, el nucli antic, la zona de la Murtra, i la panoràmica del Baix Ter. Guiaren la visita la Glòria Oller i en Josep Alabau. A l'alcaldesa, Maria Gràcia, per raons del seu càrrec, li fou impossible assistir-hi. El nombre de participants fou de quaranta-cinc.

La visita s'inicià a les 11 del matí, tal com estava programat, a l'interior del temple parroquial. Es comentà, primerament, l'origen del nom de la població i l'evolució que ha sofert durant el temps: 1046 Ultramorte, 1123 Vultoris Morte, 1279 Ultra Mort... Aquestes dades no són clares del tot i ni els filòlegs coincideixen en les explicacions.

La versió que dona sobre l'origen d'aquest nom el Dr. Francisco Villar, catedràtic de lingüística indoeuropea de la Universidad de Salamanca, podria ser la més exacta. Diu que Ultramort està format per dues paraules: Ultra que significa més enllà i el nom o topònim preromà morta/murta (aigua estancada) que indica lloc d'aigües estancades, és a dir, que tenen dificultats per arribar al riu o al mar, que corren poc, on hi viu una fauna diversa i per això considerem que és un símbol de vida. Aquesta explicació és clara i evident si contemplem el paisatge de ponent del poble. Entre Ultramort i Foixà trobem tota una zona que s'emplena d'aigua, tal com veurem al llarg de la visita.

L'església parroquial està dedicada a Santa Eulàlia de Mérida, santa que fou martiritzada a la seva ciutat natal l'any 292 a l'edat de dotze anys, deu parròquies del Bisbat de Girona la tenen per patrona. Les despulles d'aquesta santa es guarden i veneren a la catedral d'Oviedo, ja que foren traslladades allà per la por als musulmans després de la invasió.

L'any 816 el bisbe Gualaric de Girona consagrà l'antiga església d'Ultramort. Podria ser que es trobés en el

Josep Alabau comentant la visita guiada dins de l'església de Santa Eulàlia.

mateix lloc de l'actual. No sabem els motius que obligaren a construir-ne una de nova a finals del segle XII que ha arribat fins als nostres dies. És un temple d'absis carrat, de planta rectangular, volta apuntada sense arcs triomfals, és a dir, volta seguida i pedra poc treballada (menys algunes fileres). En el Baix Empordà, a més d'Ultramort, tenen temple d'aquestes característiques: Les Olives, Santa Maria de Palau (Sobrestany) i Sant Cebrià dels Alls (aquestes dues últimes en molt mal estat de conservació).

Aquesta església del segle XII ha sofert arranaments i modificacions amb el pas del temps. L'última restauració fou molt positiva, ja que deixà el temple sense guixos, pintures i afegitons innecessaris.

Presideix el presbiteri una imatge de la patrona col·locada sobre una peanya situada en el centre de la paret de l'absis. Al mig del presbiteri hi ha un magnífic altar de pedra i al nord d'aquest trobem l'antiga creu processional de plata treballada del segle XVII de grans dimensions. En el mur nord s'hi construí un armari dit també caixer, l'any 1579, per guardar-hi els objectes de

valor. Podem contemplar: la custòdia, la veracreu, reliquiari, calzes, patenes... A l'Oest d'aquest, en el segle XVII, la família Pagès hi construï una capella dedicada als quatre màrtirs de Girona: Germà, Just, Paulí i Cici.

La llegenda diu que aquests sants són originaris de la comarca. Les seves restes es guarden a la catedral de Girona. És important la clau de volta. Ara, actualment, a més de les imatges dels quatre màrtirs, hi trobem també la pila baptismal del segle XVI. Al davant de la capella hi ha en el terra la tomba familiar dels seus protectors: la família Pagès.

A la paret sud del temple, en el mateix presbiteri, trobem la porta de la sagristia amb la data 1730 en la seva llinda. No gaire separat del presbiteri un gran arc dona accés a la capella fonda construïda en el segle XVIII, és de grans dimensions. Presideix la imatge del Crucificat junt amb un altar de pedra. Fou construïda com altar del santíssim seguint la moda del seu temps. Les parets i la volta no són de pedra, estan pintades en blanc. Després trobem la capella del Roser dels segles XVI-XVII, és d'estil gòtic tardà, la volta és de creueria i la clau és esculpida. Des d'aquesta capella es pot accedir al cor construït l'any 1575.

La visita guiada al Pedró.

En restaurar l'església es col·locà en el seu interior, entrant a mà dreta, una làpida que estava a l'exterior. És de l'any 1340 i dona testimoni de la fundació de sufragis per part d'Arnau Benet (està traduïda a la revista número 13).

La portada actual és del segle XVIII. Hi ha una fornícula amb la imatge de la patrona i la data del 1745, a sobre un gran rosetó construït en aquell temps. La façana està rematada per quatre pilars, restes de l'antic campanar d'esppanya. A mà dreta trobem l'actual campanar quadrat de torre de 10 metres d'alçada.

Al costat de l'església hi havia el cementiri, en traslladar-lo enderroquen un petit edifici que es trobava en el nord-oest de l'actual plaça, en un antic comunidor, des d'on es beneïa el temps en cas de tempestats. És una pena que no es conservés.

Cal observar la casa que fa cantonada amb aquesta plaça i al carrer Unió, ja que la comprà el poeta barceloní Jaume Gil de Biedma Albar, en la qual hi residí durant moltes temporades, ja que estava totalment enamorat de l'Empordà. Aquest poeta és considerat com un dels més importants espanyols del segle XX. Havia nascut a Barcelona el 1920 i hi morí l'any 1990.

Seguint el carrer arribem fins a can Pagès, la casa més gran i important de la població construïda al segle XVI. És un gran casal inacabat, ja que manca la part del migdia. La façana principal queda orientada al nord, cosa molt poc freqüent a l'Empordà. En aquesta façana trobem una finestra del segle XVI que està col·locada com a element decoratiu del primer pis, entre el balcó central i l'exterior oriental. Era un gran finestral geminat del qual només es conserva la part superior. Una cosa molt rara és el rellotge de sol amb diversos ornaments que es troba en aquesta façana nord, ja que no hi toca el sol. S'accedeix a la casa mitjançant un gran portal adovellat. En la dovella clau hi ha escrit un escut barroc dividit en quatre parts. En les dues superiors, a cada una, hi ha una mà que sosté una palma (referent a Santa Eulàlia) i també porta un manat d'espigues de blat fent referència a la casa pairal, en les inferiors hi ha a l'esquerra una punta de

llança i tres flors a la dreta. Al costat de la portada hi ha un pujador de cavall. En la cantonada oriental de l'edifici, sector oriental, podem veure una garita circular amb estretes obertures que poden servir de sageteres.

Davant del gran casal contemplen la pallissa, la coberta de la qual està sostinguda per una gran columna en la qual hi figura la data 1696.

Iniciem el camí que va a la Sala, veiem a certa distància el Pou Lluny que abastí principalment d'aigua potable a tota la població durant molts anys. Cal recordar tota una sèrie d'anècdotes: càntirs trencats, galledes vessades... era retornar a temps passats i superats. En el lloc on ens trobem s'inicia un camí que va vers el nord paral·lel a la Murtra i ens ajudarà durant la visita a veure i comprovar la seva importància. Ultramort i Foixà han de creuar aquest accident geogràfic per anar d'un poble a un altre: Ultra Murta, més enllà de la Murtra. Encara que ha

canviat molt tot el lloc, en temps de pluges, actualment, aquest sector queda ple d'aigua i gràcies al traient i als recs aquesta no perjudica molt els camps.

D'aquí seguirem direcció vers el Padró. Es troba molt ben restaurat i conservat. És un vertader balcó sobre la plana empordanesa en general i en particular sobre el Baix Ter, el Montgrí, les Medes, Begur, les Alberes i el Canigó.

El Baix Ter queda sota els nostres peus amb una gran vegetació. Admirem des d'aquí l'antic monestir femení de Santa Coloma de Matella (Mas Cebrià). En el 1163 s'hi establí aquí una comunitat de monges, però a causa de les aigües passà a Sant Joan de l'Erm (Juià) i finalment a Vilanera (Empúries). El Montgrí és el testimoni dels primers pobladors de la comarca. I presenta tota la seva nuesa amb el castell inacabat que ens recorda les lluites dels Comtes d'Empúries i la Casa de Barcelona. Les Medes ens parlen de pirates, lluites i robatoris. Aquest lloc es pot considerar com el vertader punt de contemplació de la comarca. Seria bo potenciar-ho.

Seguidament anàrem fins a la plaça. Aquí recordàrem la famosa bassa que hi havia en el lloc on actualment hi ha la

Casa Consistorial i com els animals de la població anaven a beure. És una història passada, però val recordar-la.

Baixaren per l'escala que hi ha al costat de l'Ajuntament i anaren fins al Camp d'Esbarjo, on hi ha el Centre Cívic que mostra en el seu exterior un plafó ceràmic obra d'Oriol Texidor que recorda la Murtra i com l'aigua és font de vida. Aquí s'oferí a tots els assistents un aperitiu, cosa que s'agraí moltíssim, principalment el beure fresc, ja com s'ha indicat, feia molta calor.

El local tenia una temperatura agradable gràcies a Lydia Farreras, que s'ocupa del local petit del Centre Cívic.

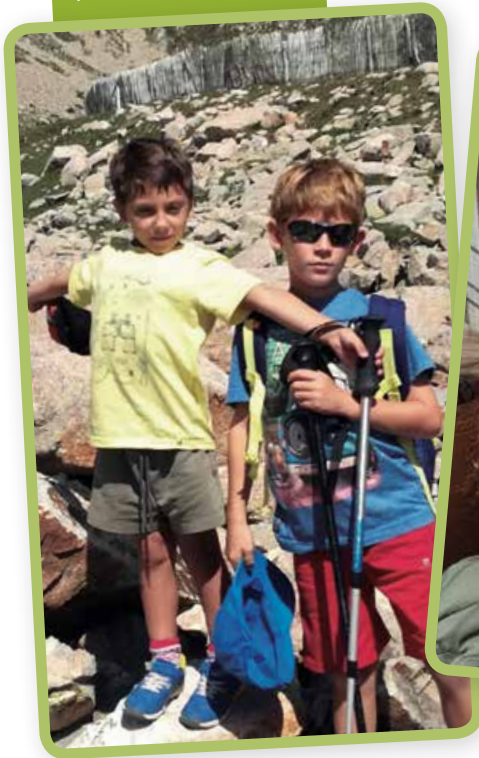
Tots els presents van rebre un obsequi d'un exemplar de la revista *El Campanar* en el seu número 7 que mostrava un reportatge de Can Pagès i de l'església, i també una ceràmica amb el dibuix d'una granota, símbol de la vida dins de l'aigua estancada.

Esperem que aquesta visita ajudi a tots els assistents a conèixer i estimar més el poble d'Ultramarç.

JOSEP ALABAU I COLOMA

ELS MÉS PETITS

ANIOL I ROGER
PARETAS MAQUEDA

FERRAN NADAL GALMÉS
I BIEL MARTÍNEZ GALMÉS

JAVI I DANIELA
RODRÍGUEZ CASADO

POESIA

A LA VERGE DE MONTSERRAT

En el cim de Montserrat
se n'hi axeca una capella
tot Catalunya hi ha anat
dons avui es mol mes bella
Vos que sou nostra princesa
aqui, tots us estimem
sigueu nostra fortalesa
i sempre os seguirem
Dolse Verge Moreneta
que guiaren els pastors
al veure una estrelleta
ilumine nostres cors.

Per ser vos nostre Patrona
oh Verge de Montserrat
tambe reina de Girona
protegiu nostra siutat.

Siguent Vos mare de tots
com en sou mare de Deu
beneiu tots els devots
desde aqueixa Santa Seu.

Vostre poble avui fa ofrena
d'un trono d'or i plata
nostra cor de joia plena
vostra Majestat acata.

Eixa escola petiteta
del poble de la Tallada
avui Verges Moreneta
a Vos se n'ha consagrada.

María Ferrer Blanch
La Tallada 1947

REHABILITACIÓ • PINTURA • INTERIORISME • SERVEI GLOBAL

tels. 972 780 039 - 972 780 518 c. Mestral, 13 VERGES 17142 (Girona) info@feliumoy.cat

Tota pedra fa paret

El 1296 el cavaller Ferrer de Corçà i la seva esposa Ferrera van vendre a Ponç d'Ullà, de Serra de Daró, una tercera part del delme de la parròquia d'Ultramort.

La història no s'escriu només amb els esdeveniments més destacats i memorables o amb les gestes dels grans personatges. Conèixer els fets quotidians, l'activitat 'normal', els 'negocis' del dia a dia, és imprescindible si volem entendre de veritat una societat, una època o una mentalitat. Dit d'altra manera, en l'edifici de la història, tota pedra fa paret.

A la secció 'Pergamins' de la Biblioteca de Catalunya s'hi conserva un gran nombre de documents que tothom pot consultar en línia. El pergami 463, registre 13058, porta data del dia tres de les calendes de febrer de 1296, que en el nostre calendari actual equival al 30 de gener d'aquell any. És un acte notarial que conté la venda d'una tercera part del delme d'Ultramort. Recordem que el delme era un impost que consistia en la desena part (un 10%, diríem avui en termes tributaris) de la producció (collites, bestiar, pesca, etc...). Originalment el delme anava destinat, per mandat bíblic, al manteniment de l'Església i del clergat. Amb el temps es va convertir en una renda més, que els 'inversors' compraven i venien segons les seves convinençes.

El pergami no s'ha conservat complet. Al marge superior hi falten algunes línies, i també hi manquen al cos del document alguns fragments que possiblement van ser devorats pels rosegadors. Tot i aquestes llacunes, podem inferir que el matrimoni format per Ferrer de Corçà (*Ferrarius de Quarciano*) i la seva muller Ferrera van atorgar poders davant el notari Ramon de Sant Antoni, de Monells, per tal que els cavallers Bernat de Sant Genís i Arnau de Pontons intervinguessin en nom d'ells en la venda en qüestió. Es tracta d'una venda perpètua, que és ben diferent de les vendes 'a carta de gràcia' (amb dret de retracte) que s'estilaven

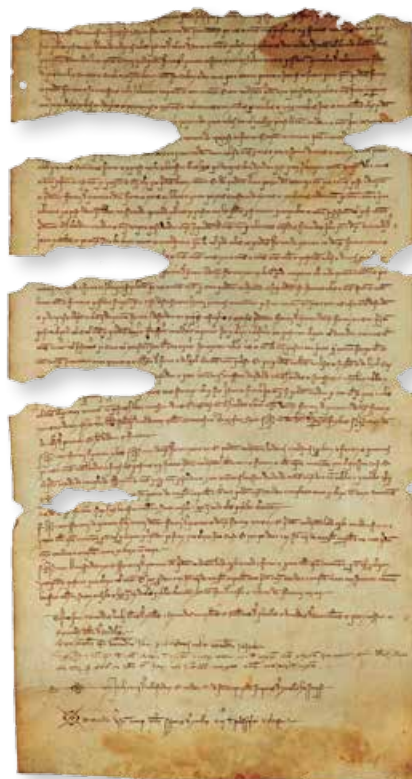
quan s'havia de vendre una cosa que es pretenia recuperar en un futur. El document explicita clarament l'objecte de la venda: tot el pa, vi, lli, carnatge, cànem i totes les altres coses que pertoquen a aquesta tercera part de delme tal com ho havien tingut els predecessors dels Ferrer.

A la secció 'Pergamins' de la Biblioteca de Catalunya s'hi conserva un gran nombre de documents que tothom pot consultar en línia

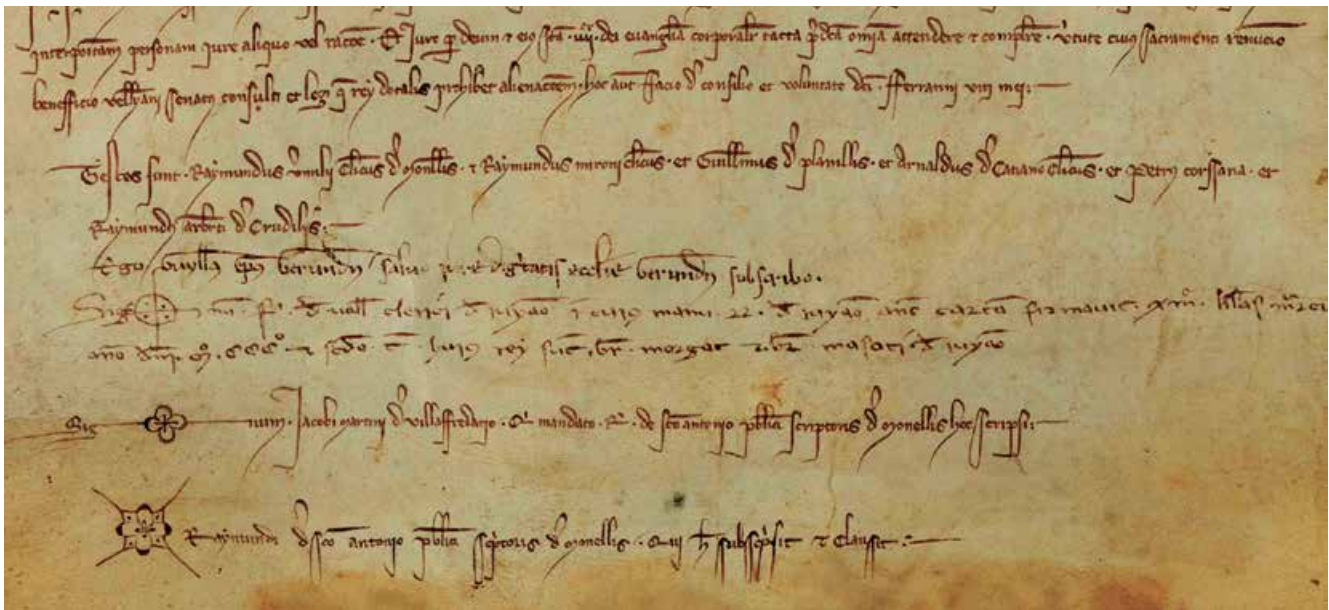
però justament en aquest punt hi manca un bon tros de pergami i no ens és possible determinar la quantitat que es va pagar per aquest terç de delme. S'esmenta que el domini directe correspon a Ramon de Juià, un important cavaller que tenia el castell de Juià en nom del bisbe, i també dis-

posava de propietats a la Pera, a Corçà, a les Olives, i molts altres indrets. Pel que a aquí ens interessa, ell és qui tenia el dret de rebre la part corresponent (terç, lluisseme, foriscapi, etc.) cada vegada que aquest terç de delme d'Ultramort canviava de mans.

Quant al comprador, es tracta de Ponç d'Ullà, de qui sabem que estava casat amb Ermessenda, filla del cavaller Bernat de Serra. Pel que sembla era un personatge molt actiu i ben relacionat amb el bisbat, fins al punt que des de 1304 obté en comanda la jurisdicció episcopal a Serra, és a dir, administrava justícia i cobrava impostos en nom del bisbe, càrrec que exercirà, possiblement, fins a 1326, quan fou designat per a aquesta funció el cavaller Ramon de Serra.

Biblioteca de Catalunya: pergami 463 registre 13058.

Fragment del pergami.

Dels venedors podem dir que podrien ser familiars o successors de Ferrer de Bellaguarda, cavaller de Rupjà, atès que el mateix Ponç d'Ullà reconeix en un document de 1316 (pergamins de la Mitra, núm. 703) que aleshores tenia un terç del delme d'Ultramort que antigament havia estat de l'esmentat cavaller. Al pergami que ens ocupa hi apareix un fill d'en Ferrer i la Ferrera de Corçà, el qual s'anomena també Ferrer de Corçà i signa el document autoritzant i lloant la transacció que acaben de fer els seus pares, cosa que ens indica que a ell li hauria pertocat en el futur algun dret sobre aquest terç de delme, raó per la qual no es pot realitzar la transacció sense el seu consentiment. Igualment, i per la mateixa raó, també signa i lloa la venda Brunissenda, l'esposa de Ferrer fill.

Signem com a testimonis davant el notari en Ramon Vermell, clergue de Monells, en Ramon Miró, clergue, i Guillem de Planils i Arnau de Caçà, clergues, i Pere Corsana i Ramon Arbert de Cruïlles. A continuació, i escrit per altra mà (i evidentment interpolat al text primigeni) hi ha la rúbrica de Guillem, bisbe de Girona, que subscriu el document salvant els drets que puguin pertocar a l'Església gironina. Val a dir que en el moment de cloure's l'acta notarial, el 1296, el bisbe de Girona era Bernat de Vilamarí, que a partir de 1312 va ser substituït pel seu nebot Guillem de Vilamarí, és a dir, que el vistiplau episcopal es va fer constar una bona colla d'anys després d'atorgada la venda.

També escrit per mà diferent i interpolat al text original, hi apareix el senyal de Francesc de Vall, clergue de Juià, qui signà en nom de Ramon de Juià (el titular del domini directe que hem vist més amunt) el catorze de les calendes de març (15 de febrer) de 1302, davant el testimoni

de Bernat Morgat i Bernat Massot de Juià. Tot plegat ens indica que en el seu moment el cavaller Ramon de Juià va rebre el que li pertocava com a senyor directe.

Al final del document hi trobem el senyal de Jaume Martí de Vilafreser, que ens diu que ell és l'escrivent que s'ha ocupat materialment d'escriure el text. Finalment, el senyal del notari Ramon de Sant Antoni, de Monells, que clou el document i per tant li dona validesa legal i garantia jurídica.

Fins aquí el que 'explica' el document. Però sovint els documents són molt interessants també per allò que no ens expliquen o, dit d'una altra manera, pels interrogants que ens plantegen. Així, per exemple, ens podem preguntar per quina raó els Ferrer venen la seva part de delme? Per necessitats econòmiques? Per impossibilitat de gestionar-lo correctament? D'altra banda, aquest Ponç d'Ullà, qui era realment? Quina relació tenia amb els Ferrer? Eren amics? O rivals? Tanmateix, ens hauria agradat conèixer l'import de la transacció, perquè hauríem pogut fer ni que sigui una precària i barroera estimació del valor de la producció agrària a Ultramort a finals del s. XIII. Quant de gra, quant de vi, quant de lli i cànem es feia a Ultramort en aquells temps? Més interrogants encara: qui posseïa els altres dos terços del delme? des de quan? per què? I encara més: com s'ho feien els diversos possessors del delme per recaptar-lo i repartir-se'l? Qui eren els seus 'batlles de sac?... Vet aquí com es puja cada filada de la paret de la història: pedra a pedra, interrogant a interrogant.

SALVADOR VEGA

El Ter

Diu la llegenda de Joan Amades que un dia un pastor va perdre la botella enmig d'una tartera i, com que no ha deixat mai de rajar, vet aquí l'origen de les fonts on el Ter neix.

Siguí com sigui, el Ter és la nostra fisonomia, el nostre patrimoni natural, una part del nostre territori i, per tant, cal que el protegim, coneixem i respectem. En aquest sentit, en aquesta secció de medi ambient, hem cregut adient informar del Ter i algunes de les seves activitats realitzades.

Pesca científica

Sota el lema "Salut i Natura a la vora del Ter", el mes de maig es va portar a terme un taller de pesca científica que s'emmarca en l'acord de col·laboració entre el Consorci del Ter i Dipsalut per promoure hàbits saludables entre la població de la conca del riu Ter. Aquesta activitat va estar dirigida per Quim Pou, ictiòleg de Sorelló, i per part del Consorci del Ter, Ponç Feliu.

El taller de pesca científica estava obert al públic en general, però destinat prioritàriament als habitants dels municipis del Baix Ter (Ullà, Gualta, Serra de Daró, Fontanilles, Ultramort, Verges, Jafre, Foixà, Colomers i la Tallada d'Empordà), i es va fer difusió per mitjà dels ajuntaments.

El lloc de trobada va ser a les 10 del matí al pont de Verges i Ultramort, on l'alcaldesa d'Ultramort, M. Gràcia Serrats, va venir a saludar els assistents. Allà, en representació del Consorci del Ter, Ponç Feliu va introduir els assistents amb una explicació sobre el Consorci,

l'acord amb Dipsalut i les activitats que realitza l'ens supramunicipal. A continuació, es va distribuir la gent amb cotxes i es va anar cap a la zona del riu Daró a l'alçada de Fontanilles i Llavià, atès que el riu Ter portava molta aigua. Es va realitzar l'activitat en el marc de la Setmana de la Natura.

Una vegada aparcats els vehicles, Quim Pou va fer una petita introducció sobre la pesca científica i es va començar a fer l'activitat. Es varen capturar molts peixos, tant amb barbols com amb pesca elèctrica, en concret set espècies diferents, algunes autòctones com espinós, bagra i anguila, però també exòtiques com la carpa, gambúsia, mirallet, i milers de misgurns. També crancs de riu americans. Es varen explicar característiques d'aquestes espècies, de la fauna íctica dels rius en general i també altres qüestions ambientals dels boscos de ribera, del riu Ter, dels ocells observats, etc. (es va observar un martineta de nit i un milà negre). Els nens, un total de quatre, varen poder participar, amb botes d'aigua (excepte un de menys de dos anys que es va quedar a la riba) durant tota l'activitat.

Durant tot el matí es varen poder transmetre alguns dels valors dels treballats a la jornada tècnica a Dipsalut. Per exemple, compartir el material, i el coneixement de l'entorn i la implicació en conservar-lo, o bé la problemàtica de la conservació del medi.

Sisena edició de la Ter Bike Experience

El dissabte 16 de juny va tenir lloc per sisè any la marxa ciclista de resistència que segueix el curs del riu Ter, la "Ter Bike Experience". Els més de tres-cents inscrits van recórrer els aproximadament 200 quilòmetres que separen el naixement del riu, a Setcases, fins a la desembocadura, a Torroella de Montgrí-l'Estartit, en un sol dia.

Aquesta prova compta amb el suport de la Diputació de Girona, la Diputació de Barcelona, la Secretaria General de l'Esport de la Generalitat, el Consorci del Ter i la Federació Catalana de Ciclisme, entre altres, i està organitzada per Open Natura i Tour Tracks.

El recorregut de la cursa coincideix amb la coneguda Ruta del Ter, una ruta promoguda pel Consorci del Ter que uneix dos pols d'atracció turística com són els Pirineus i la Costa Brava, mitjançant un itinerari que segueix el curs del riu Ter i que travessa cinc comarques de Catalunya. La ruta es pot fer a peu o amb bicicleta. Es tracta d'un itinerari que convida a recórrer el

riu amb els cinc sentits i a descobrir un territori ric en patrimoni històric i cultural, i el seu entorn paisatgístic.

Celebració dels 20 anys recorrent la Ruta del Ter amb 70 representants municipals

Els dies 3, 4 i 5 de juliol, una setantena de representants municipals entre alcaldes, alcaldesses, regidors i regidores dels diferents municipis adherits al Consorci del Ter van recórrer amb bicicleta alguna part dels més de 200 quilòmetres de la Ruta del Ter; el traçat impulsat i gestionat per l'ens supramunicipal que segueix el curs del riu Ter des del naixement a Ulldeter (Setcases) fins a la desembocadura a la Gola del Ter (Torroella de Montgrí-l'Estartit). Aquest acte s'emmarca en els actes de celebració del 20è aniversari del Consorci del Ter. L'organisme es va constituir l'any 1998.

Els alcaldes i les alcaldesses van portar aigua de forma simbòlica amb un cànir seguint el curs del riu entre Ulldeter i la Gola.

La sortida va ser el dia 3 de juliol a les 8 del matí des de l'estació d'esquí i muntanya Vallter 2000 i l'arribada el dia 5 de juliol a les 6 de la tarda. A la Gola es va abocar a la mar Mediterrània l'aigua recollida a Ulldeter.

DESBROSSAMENT I NETEJA DEL TER

Contractació de les actuacions de millora del bosc de ribera del Ter i habilitació d'un espai d'ús públic a Ultramort

L'Ajuntament d'Ultramort, amb col·laboració amb el Consorci del Ter, ha proposat contractar diferents actuacions per a la millora de l'espai fluvial de la façana del municipi, molt a prop del pont que uneix el municipi d'Ultramort amb Verges, aigües amunt de l'esmentat pont. Aquestes actuacions consisteixen en la millora del bosc de ribera, la instal·lació de caixes-niu per a fauna fluvial, i la instal·lació d'una petita àrea d'ús públic, en un indret molt utilitzat per l'accés al riu i que alhora és un punt habitual d'ús del caiac al riu Ter.

Commemoració dels vint anys del Consorci del Ter

L'1 de desembre el Consorci del Ter va commemorar els vint anys de l'ens amb un acte institucional a la sala 1 d'octubre d'Anglès que va ser presidit pel president de la Generalitat de Catalunya, Quim Torra.

El President del Consorci del Ter, Quim Roca —en el seu parlament— va destacar que "som un dels Consorcis de Catalunya amb més ajuntaments i consells comarcals. Per tant, la força del món local és molt clara i present, una força que pren més rellevància avui en dia. Ajudar a molts municipis petits, mitjans o grans a arribar més lluny i en aprofundir o desenvolupar accions o projectes on no s'hi hagués pogut arribar d'altra manera ha estat, és i serà el nostre objectiu. Segurament ens hem convertit en un ens que és, no només important, sinó imprescindible per al món local i per a la gestió dels nostres espais naturals fluvials d'una manera conjunta".

En l'acte hi van assistir bona part dels representants dels seixanta-vuit ajuntaments i cinc consells comarcals que formen part del Consorci del Ter, com també representants que havien format part del Consell de Govern des del 1998. En el seu transcurs es van projectar diferents vídeos sobre l'organisme, un dels quals recollia les fotografies realitzades el juliol passat, quan es va donar el tret d'inici a la celebració dels vint anys, portant aigua amb un càntir des del naixement del Ter fins a la desembocadura, seguint els més de 200

quilòmetres del recorregut de la Ruta del Ter. Va ser un acte "simbòlic", que palesà la unió entre els municipis i les comarques a través de l'aigua del riu Ter per mitjà de la participació dels alcaldes, alcaldesses, regidors i regidores dels municipis consorciats. Precisament, el president del Consorci va entregar el càntir que va portar l'aigua al president de la Generalitat, juntament amb un exemplar el llibre editat pels vint anys.

A aquest acte hi assistiren, en representació del municipi d'Ultramort, l'alcaldesa i el regidor Sergi Oller.

FONT: Consorci del Ter

*El president de la Generalitat, Quim Torra, durant el seu parlament.
FOTOGRAFIA: GLÒRIA SÁNCHEZ BARTOLOMÉ*

22

EL CAMPANAR • REVISTA D'ULTRAMORT

Impressió digital
dels vostres arxius amb USB
papereria
cartelleria
composició i grafismes
suports per a publicitat
segells de goma
servei de fax...
...i més!

tècnia
copisteria, papereria

tècnia dxm s.l.
c/ d'ullà, 7 · torroella de montgrí
tel 972 76 06 40 · fax 972 75 50 80
tecnia@tecniadxm.com

Els Jardins de
l'Àngel

ÀNGEL DEL MORAL
C/ Comerç 160 · 17463 Floçà (Girona)
Tel. 669 084 876 · adelmoral96@gmail.com

«Sant Martí porta l'hivern» i «Per Sant Martí, neu al pi; per Sant Andreu, per tot arreu»

A la tardor es parla de l'estiu de Sant Miquel (29 de setembre) i el de Sant Martí (11 de novembre) com a períodes en els quals l'estiu dona les seves últimes fuetades.

Heus ací tres dates, tres sants, que ens donaven notícia del temps, i que, junt amb Tots Sants, marcaven l'evolució de la tardor. Per Tots Sants, o per Sant Miquel, els pagesos que anaven a mitges, els parcers, presentaven els resultats de la collita i preniën la copeta de ratafia amb els propietaris, renovant la relació.

Enguany hem tingut els tres estiuets, perquè Sant Andreu (30 de novembre) també ha coincidit amb un període de bonança. Com en els dos sants anteriors s'ha instal·lat un fort anticicló que talla qualsevol arribada de borrasca

Tardor. FOTO: DOLORS GIBERT

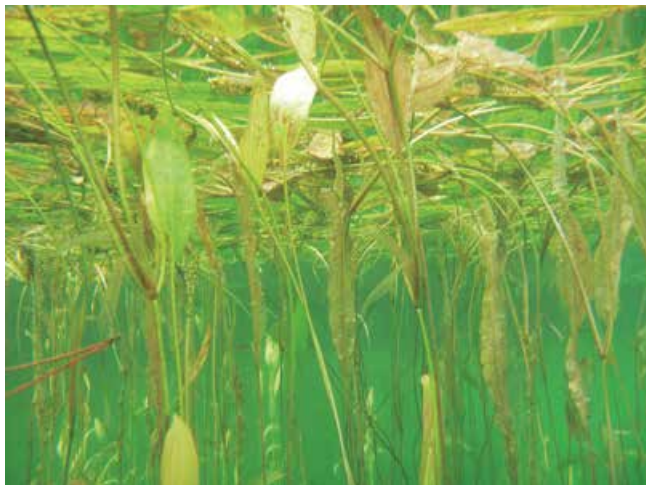
atlàntica forta, que és la que acaba generant després les llevantades de tardor, tan terribles. Enguany, amb una temperatura de l'aigua del mar a l'Estartit que encara a principis de desembre és de 17° tornem a tenir uns dies de sol a migdia i si no bufa la tramuntana, d'entrada de boira des del mar a primeres hores del matí, pel contrast de temperatures. Enmig dels estiuets hem tingut les grans pluges, amb inundació durant dies, no solament del Pla de l'Estanyol, cap a mar, i de les maresmes cap a Foixà, que donen nom al poble (més enllà de la murtra, Ultramort) sinó per tot l'Empordà. El Daró desbordat, amb problemes per arribar a la Bisbal, el pas entre Parlavà i Torroella, tancat. Per un cop, el Daró ha fet honor al seu nom, *aro* que segons Joan Coromines retrobem al riu de Berna, Aar i a molts altres rius europeus, respon a una rel preromana que significa precisament aigua.

L'estiu de tardor, sigui quina sigui la data precisa de la tardor, és també el que permet gaudir de l'estiu indi, Indian Summer, l'època de l'any en què als Estats Units, a Nova Anglaterra precisament, multituds de nord-americans i estrangers es desplacen per veure els aurons, els faigs, els roures, amb la seva coloració canviant en tons daurats i de foc.

No ens enganyem, però, mentre gaudim d'aquest mig estiu de començaments de desembre, hem de pensar que segurament aquests canvis extrems, d'aiguats a anticicló, ens assenyalen el canvi climàtic que també notem a l'estiu amb les calorades. Com deia Bob Dylan "els temps estan canviant", però no necessàriament per a bé. A veure què en surt de la cimera del clima a Katowice, però el més fàcil és que hàgim d'adoptar mesures més dràstiques que simplement canviar de cotxe cap a models elèctrics.

ANTONI MONTSERRAT SOLÉ

Piscines d'aigua natural

Una mica d'història

Fa aproximadament trenta anys es van començar a crear a la zona dels Alps les primeres piscines o estanys de bany amb l'aigua purificada biològicament. En aquesta zona hi ha una llarga cultura de bany en rius i llacs i la natura local és sens dubte font d'inspiració i coneixement. Alguns naturalistes d'aquesta zona van projectar el somni de crear estanys de flors on poder submergir-se, i va ser així que se'n varen fer els primers.

A principis dels anys noranta es construeixen a Àustria les primeres instal·lacions públiques i tot seguit també a Alemanya. Des de llavors, la presència d'aquestes instal·lacions de bany tant públiques com privades ha anat augmentant de forma constant en molts països. En l'actualitat es calcula que existeixen unes 25.000 piscines privades a Europa i unes 250 instal·lacions de caràcter públic que han aconseguit la confiança de les autoritats locals i els departaments de salut. Aquest avenç ha estat possible després de demostrar el seu baix risc sanitari, a

Les piscines d'aigua natural artificialment creades es depuren només mitjançant processos biològics, tal com succeeix a la natura.

És per això que no s'aplica cap mena de desinfecció a l'aigua, ja que la depuració biològica funciona correctament quan hi ha un bon equilibri natural, gràcies a la qual els microorganismes patògens no poden desenvolupar-se. Aquest equilibri està format per subtils però complexes xarxes alimentàries en les quals intervenen des d'organismes microscòpics i petits animals aquàtics fins a una variada flora aquàtica autòctona. El resultat és una aigua clara i saludable. Per a la majoria de persones, banyar-se sense productes químics, en una aigua viva i envoltat de natura, es converteix en tota una experiència regeneradora i estimulants per als sentits.

través de rigorosos controls en els paràmetres d'higiene. En l'actualitat diversos països europeus permeten la implantació d'instal·lacions de bany depurades biològicament, sempre que compleixin els paràmetres de seguretat i higiene exigits. Atenent al país de què fem referència, existeixen majors o menors facilitats per a aquesta alternativa, sent més difícil en els països mediterranis.

Com comencem a treballar en tot això?

L'especialització en limnologia (part de la biologia que estudia els ecosistemes aquàtics) és la base formativa a partir de la qual busco una aplicació en el món laboral al tractament natural de l'aigua.

Fa quinze anys vaig començar a dedicar-me professionalment a dissenyar piscines d'aigua natural, coin-

ROYALVERD
Ultramort
Tel. 972 179 188
Fax 972 488 210

La botiga pel teu jardí

Flors
Gespa natural

Estris pel jardí
Planter per l'hort

Adobs, llavors, fitosanitaris,...

cidint amb meu el trasllat cap a Ultramort. Aquesta aplicació biològica era sorprenentment desconeguda en aquells anys i la presència de piscines naturals era inexistents arreu de Catalunya i també d'Espanya. Encara avui dia continua sent un camp amb pocs professionals en el nostre país. És per això que aquests inicis varen ser molt solitaris, fins que em vaig anar incorporant al cercle professional de l'Europa central, on existeix una llarga tradició i on bianualment ens trobem per compartir i ampliar coneixements.

Gràcies a les bones relacions i contactes amb altres col·legues internacionals, vàrem fundar el 2007 el Grup Ibèric d'Aigües de Bany Naturalitzades, GIABN, associació que fa de pont entre els Ibèrics i els centreeuropeus.

El mètode

Els ecosistemes que projecto per a la bio depuració natural busquen reproduir processos que, sota deter-

minades circumstàncies, es donen a la natura. El disseny d'aquests ecosistemes requereix d'un bon coneixement científic sobre les interaccions que estableix l'aigua amb els organismes, les relacions entre aquests organismes i les cadenes alimentàries. Un ecosistema aquàtic ben equilibrat permet neutralitzar i assimilar contaminants i organismes patògens que arriben a l'aigua, transformant-los finalment en sediments i/o biomassa vegetal, i deixant l'aigua més neta i pura.

Per mantenir aquest preciós equilibri natural, on intervenen des de microorganismes fins a una variada i bella flora aquàtica, no podem aplicar cap mena de sistema desinfectant per l'aigua, inclosos els esterilitzadors UV o els ions de coure. Tots els sistemes de desinfecció perjudiquen l'equilibri biològic responsable de la depuració i del control dels organismes nocius.

Les piscines d'aigua natural estan dissenyades per treballar amb la vida, i no per lluitar contra ella

Tal com succeeix als rius i llacs de la natura, les piscines d'aigua natural estan dissenyades per treballar amb la vida, i no per lluitar contra ella. Sabem que la natura agraeix un tracte suau i respectuós. Les piscines depurades biològicament aconseguen una aigua clara, viva, rica en oxigen i saludable, on poder-se banyar lliure de productes químics.

Les plantes són extremadament importants per a una bona depuració. La selecció de plantes es fa atenent a moltíssims criteris, i es tracta sempre d'una combinació exclusiva i molt ajustada en cada projecte i tipologia d'aigua. Només treballem amb vegetació autòctona de

C/ Figueres, 15 - 17133 ULTRAMORT - Tel. / Fax 972 76 91 01
info@mpalles.com - www.mpalles.com

La Sala, s/n
Tel. 972 76 91 87 • Mòbil 629 32 47 54
17133 FOIXÀ (Girona)

la nostra regió fitogeogràfica, ja que hem de vigilar moltíssim no introduir espècies foranes invasores.

Tanmateix, amb les piscines naturals busquem crear un hàbitat que contribueixi positivament a millorar la biodiversitat aquàtica de l'entorn, que lamentablement s'està perdent a causa la desaparició de zones humides.

Slow pools

La natura ens ensenya a seguir el seu ritme i estacionalitat. A esperar les crescudes de plantes, les floracions o el desenvolupament dels processos biològics de depuració. D'aquesta manera també els nostres projectes, intervencions i treballs s'adapten als cicles estacionals.

Una piscina d'aigua natural és el més semblant a gaudir d'un gorg o un racó de riu a casa teva, i com que és un sistema viu, es desenvoluparà dins del context del jardí, com si fos un arbre o un organisme més, ja que, de fet, es tracta d'una variant pel bany, molt estudiada, del tradicional jardí aquàtic. Així doncs, mai no tornarem a veure-la com el dia que la vàrem omplir per primer cop. Comprendre aquesta singularitat d'evolució i creixement lent és també una particularitat de les piscines naturals.

Una piscina d'aigua natural és el més semblant a gaudir d'un gorg o un racó de riu a casa teva

agradable conversa, d'un llibre, d'un sopar a la seva hora o d'un impagable moment de joc amb els teus fills.

La sensació que l'aigua pura i dolça deixa en el teu cos, la teva pell, els teus ulls, i també el benestar anímic que experimentes en submergir-te, són sensacions cada cop més escasses i, per tant, més preuades, en un món que de forma veloç ens allunya del nostre lligam amb la terra i la natura.

Les sensacions

Les plantes d'una piscina natural conformen un bonic jardí aquàtic, amb una gran varietat de colors, olors i formes molt diferents de les d'un jardí terrestre. Les plantes aquàtiques expressen la natura silvestre en el seu estat més pur. Són també el record d'infantesa de les tardes al riu, amb l'olor de les mentes d'aigua, la presència de libèl·lules de colors, els nenúfars i els seus variats aromes, els reflexos de la llum a l'aigua...

La piscina natural es converteix en el lloc ideal per gaudir de l'observació dinàmica i la curiositat innata que desperta en petits i grans, convertint-se en un lloc d'aprenentatge permanent i actuant com a imant. També esdevé un lloc de relax, on poder gaudir d'una

CARLES PÉREZ
PROJECTES D'AIGUA
www.projectesdaigua.com

Jo només hi veig pa! On el veuen el «cos de Crist»?

«A les noves generacions els agrada entendre les coses, i la missa no s'entén; per això no hi van. Tot això del Cos de Crist, i un tros de pa, no està clar...» Més d'una vegada, i fins i tot més de deu, he escoltat comentaris així. Quan a l'Eucaristia el mossèn proclama solemnement «Preneu i mengeu-ne tots, que "això" (pa) és el meu cos, entregat per vosaltres», i quan reparteix el mateix pa als fidels dient «El cos de Crist», llavors la pregunta és inevitable: «El cos de Jesucrist? Però, no és pa?»

Cal entendre que en la cultura jueva —present en les arrels cristianes— el «pa» és un signe indiscutible del «cos»; i no per atzar, sinó per raons tan evidents com naturals: d'entrada perquè el pa, després de menjar-lo, en el ventre es transforma químicament en carn i sang, és a dir, en «cos».

'dia' que en diem del 'judici', o de la 'restauració universal'; llavors començarà una humanitat nova i perfecta. Mentrestant, malgrat que no és així, unint-nos a Jesús i essent de la seva comunitat —Església—, intentem que comenci a ser una mica realitat en nosaltres mateixos.

Però no sols això: el cos és més que quelcom individual, és també «comunitari»; perquè tot grup de gent que viu conjuntament forma un «cos» o «corporació»; per exemple, una família. Doncs, semblantment, també aquest «cos comunitari» se simbolitza amb el pa, compartint-lo a taula: el pa menjat en comú, és una «unió comuna», una «comuna-unió». El cos de cada un dels comensals és alimentat a partir del mateix «pa».

Però encara hi ha més: tal com en el cos físic hi ha una estructura, on els membres no són iguals, sinó que sobretot hi ha un cap que coordina tots els altres perquè tot funcioni «a la una», igualment en el cos comunitari també hi ha una persona que coordina la resta, perquè tot funcioni «a la una», com un sol grup o cos. Doncs fins i tot això se simbolitza amb el pa: en la família més tradicional jueva, el cap de casa és qui portava el pa a la taula, el partia i repartia a tots els que participaven d'aquella taula.

Tot plegat és un simbolisme que cal aplicar a la humanitat: Déu l'ha creada perquè formi un sol cos o comunitat, perfectament avinguda i coordinada, una veritable família de fills de Déu; i el cap que ha de coordinar-la amb bondat i justícia divines és Jesucrist, el fill primogènit de Déu. Déu aconseguirà aquest objectiu aquell

Tot això és el que va explicar Jesús a aquell grup de gent que el seguia, el dia de la «multiplicació dels pans»: fent el miracle que n'hi hagués per a tothom, va significar que tothom participaria del gran miracle de la seva resurrecció, i formaria amb ell una humanitat nova, una veritable família de fills de Déu. Seria més endavant, a la fi dels temps, però mentrestant, participant de la seva taula, ja començaven a ser una mica una Església o família que té Jesucrist per cap. I això és el que continuem fent els cristians a l'Eucaristia. Jesús al Sant Sopar va agafar el pa i el va repartir als seus deixebles, perquè amb ell formessin un sol cos el Cos de Crist; i després els va enviar per tot el món perquè fessin el mateix en nom seu, perquè així, a través dels apòstols i dels seus successors, tothom pogués seguir adherint-se al seu cos, i tenir-lo per cap. Per tant, tots els cristians, malgrat passar els anys i poguem estar dispersos per tot el món, continuem formant un sol cos amb Jesús, units físicament per aquest pa menjat en comú. Per això quan el mossèn parteix i reparteix aquest pa diu «el Cos de Crist», perquè veritablement això és el que formem participant-ne. És, com deia, només un començar a ser una humanitat nova, però és la millor manera d'esperar a ser-ho de tot, en el Cel nou i la Terra nova que tard o d'hora Déu ens donarà.

JOSEP PARACOLLS MASFERRER

Per tal de conèixer-nos una mica més entre tots, s'ha cregut interessant fer una curta entrevista —en format de qüestionari— a diverses persones i famílies nouvingudes al nostre poble.

- 1 → A què us dediqueu?
- 2 → Quines aficions teniu?
- 3 → Com vàreu conèixer Ultramort?
- 4 → Per quin motiu vàreu decidir quedar-vos a viure a Ultramort?
- 5 → Quines diferències més significatives hi ha entre Ultramort i el vostre lloc d'origen?
- 6 → I de l'Empordà, què és el que més us agrada o atrau?

Família Guamán Suárez

Som la família Guamán Suárez, d'origen equatorià, conformat de quatre membres; Héctor Guamán Lizano, Esther Suárez Vélez, Eliana Guamán Suárez i Melanie Guamán Suárez. Fa quatre anys que som a Ultramort.

1» L'Héctor, que és el pare, treballa en la construcció i la Pilar, que és la mare, treballa en l'hostaleria. L'Eliana, la filla gran, estudia Psicologia en la Universitat de Girona i la Melanie, la filla petita, està a l'institut a Verges.

2» Compartir temps en família i conèixer llocs nous.

3» A causa de la feina del pare, que va a molts llocs de la província de Girona, va conèixer a la família Blanch Ferrer, amb qui van establir una bona amistat i així va conèixer el poble.

4» En venir diverses vegades al poble ens va agradar la qualitat de vida, la seva gent i la tranquil·litat que transmet.

5» Entre Guayaquil – Equador, que és el nostre lloc d'origen, i Ultramort les principals diferències són la tranquil·litat del poble, la gastronomia, la cultura i, sobretot, la seguretat.

6» El que més ens atrau és la història de cada poble i les seves arquitectures medievals.

Eulàlia Domènech i Carlos Calvera

1» Estem jubilats.

2» Ens agrada llegir, dibuixar, passejar, el teatre, el cinema i viure.

3» Ja coneixíem Ultramort de fa molts anys, perquè havíem estat a Rupià i després a Parlavà i moltes vegades veníem a passejar a Ultramort.

4» Perquè vàrem saber que hi havia una caseta que era justament el que ens agradava i estava molt a prop de la filla que viu a Parlavà.

5» A on vivíem ens agradava, però sempre havíem pensat que quan ens jubiléssim ens agradaria venir a l'Empordà.

6» De l'Empordà ens agrada el seu paisatge, els colors, la llum, la proximitat del mar i la seva gent.

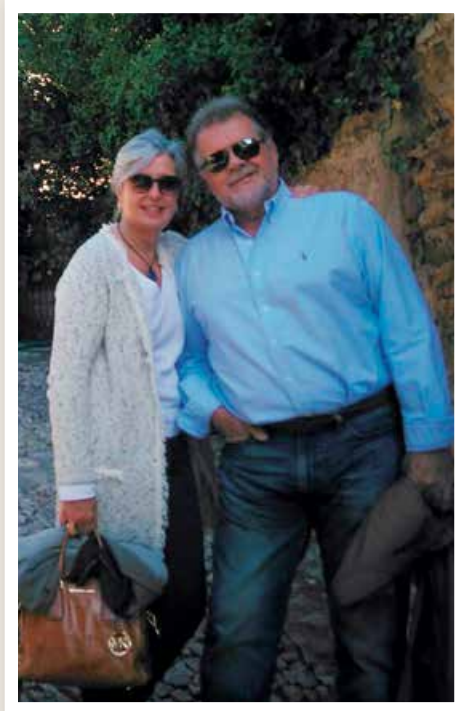
Josep Farrés (Pep) i M. Goretti Foz (Goretti)

1 » Jo, en Pep, estic jubilat, i la Goretti és administrativa.

2 » Jo caminar, bicicleta i pitch & putt. La Goretti, caminar, ballar i cuinar.

3 » Ultramort el vàrem conèixer buscant una casa per viure per aquesta zona de l'Empordanet.

4 » La Goretti i jo, fa tres anys vàrem decidir buscar una caseta de lloguer pel Baix Empordà per venir-hi a passar els caps de setmana i, si ens agradava, plantejar-nos viure-hi tot l'any. I vàrem trobar una casa a Gualta, ens va agradar tant viure en aquesta zona de l'Empordanet, que finalment vàrem decidir de quedar-nos a viure-hi tot l'any. Aleshores, vam començar a buscar una casa que tingués quelcom especial per a nosaltres, i a Ultramort hi havia una casa que ens va agradar molt, "Can Mató", tot i que el nom del poble

en un primer moment no ens va entusiasmar, era el tipus de poble petit i tranquil que buscàvem.

5 » Nosaltres venim del Vallès Oriental i les diferències estan amb l'estil de vida, la feina, el tràfic, les aglomeracions, etc. En estar a prop de Barcelona, tot és molt més estressant que aquí a l'Empordà, aquí les coses van amb més calma i la gent també és més amable. A Ultramort encara no coneixem gaire a ningú, però l'acollida amb els veïns més propers ha estat excel·lent.

6 » El què més ens atrau de l'Empordà és la qualitat de vida: el clima (tot i la tramuntana), viure vora el mar, la tranquil·litat, el bon menjar... I ens agraden els seus poblets amb història i la gent de l'Empordà.

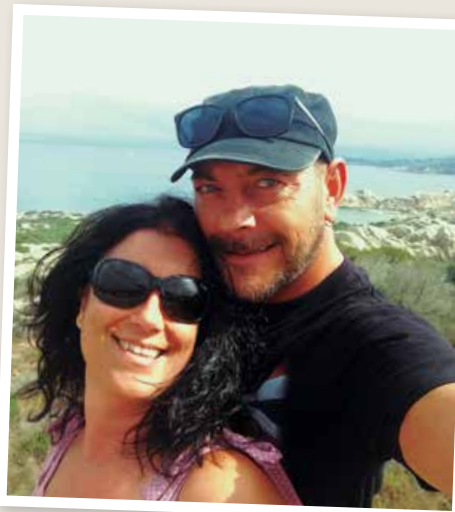
Sergi López Martínez i Susanna Parra Castelló

1 » En Sergio és tècnic en telecomunicacions i la Susanna administrativa comptable.

2 » Ens agrada gaudir amb la família i amics d'unes bones xefles, la música i fer bones passejades amb el nostre gos Kenzo, viatjar i també la fotografia.

3 » Buscàvem casa de lloguer per la zona.

4 » El poble sempre ens havia atret, però un dia vam venir a veure una casa que es llogava i ens vam enamorar dels propietaris i de la casa.

5 » En Sergio és de Torroella, tot i que és la mateixa zona ha crescut massa i ja no té la tranquil·litat i l'encant de poble, i la Susanna és de Palamós i la gran diferència és no tenir el mar a tocar de casa.

6 » No sabríem com contestar aquesta pregunta, ja que tant en Sergio com la Susanna som de l'Empordà i ens agrada tot, els poblets, la natura que ens envolta, la gent... és l'Empordà en si... Ens agrada tot ell, fins i tot la tramuntana.

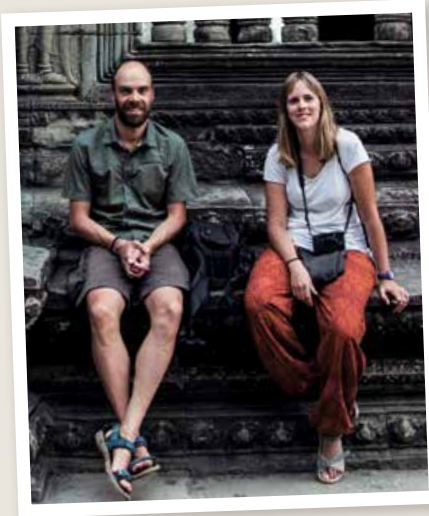
Irene Pallarols i en Dani Salvà

1» **Dani Salvà:** faig de mestre de Primària a l'escola de Corçà, activitat que combino amb la fotografia. **Irene Pallarols:** faig de mestra d'anglès a l'escola de Belcaire.

2» Practicar el ciclisme, anar a la muntanya, llegir i viatjar.

3» **Dani Salvà:** sóc fill de Casavells i Ultramort és un poble proper. **Irene Pallarols:** La meua mare és filla de Cal Ferrer d'Ultramort.

4» Abans de venir a viure a Ultramort vivíem a Casavells, en una casa que no era nostra. Feia temps que en buscàvem una per a nosaltres en aquesta zona del Baix Empordà i vam trobar la de can Pau Fuster d'Ultramort, que és on vivim ara.

5» **Dani Salvà:** sincerament, entre Casavells i Ultramort no hi ha gaire diferència, són dos poblets petits, amb un entorn molt semblant, on gairebé mai no hi passa res extraordinari i la vida és molt tranquil·la i agradable.

Irene Pallarols: Jo, tot i que abans de venir a l'Empordà vivia a Girona, des del primer moment m'hi vaig trobar com a casa, ja que de petita veníem molt a veure els avis i fins i tot hi passàvem els estius.

6» Hem voltat força pel món i com aquí no s'hi està enlloc. El nivell de vida és molt bo. El paisatge i l'entorn són fantàstics, amb el mar i les Gavarres a tocar, Girona i l'autopista a mitja horeta amb cotxe i el Canigó i el Pirineu d'escenari de fons.

30

EL CAMPANAR • REVISTA D'ULTRAMORT

Glòria Massaguer i Raül Molinero

Som ara ja una família de quatre persones. En Raül, la Glòria, en Kiran i l'Arnai.

1» En Raül és fisioterapeuta pediàtrica i la Glòria mestra.

2» Ens agrada molt viatjar i la natura.

5» Buscàvem una casa de lloguer per viure més o menys a prop de Girona, que és on treballàvem en aquell moment i va sortir aquí.

4» Hi portem sis anys i ens ha sigut molt profitós estar en un poble tranquil, poder passejar sense

cotxes des que surts de casa i voltar en confiança pels camins i voltants de bosc.

5» Poble petit, quietud i tenir camp i mar a tocar de casa.

6» És una comarca molt bonica... Té de tot... Tant de paratges, com de

gastronomia, com també de distàncies curtes a llocs molt interessants. El que sap greu és que sigui una mica car per viure-hi.

Marco Ravasi, Amèlia Aguilera i Matteo

1» Jo sóc fuster, l'Amèlia és psicòloga professora de secundària i el Matteo estudiant de 2n d'ESO.

2» Ens agrada estar a l'aire lliure, caminar, anar amb bicicleta per les platges i el bosc, anar esquiar a l'hivern i fa pocs mesos que tenim una petita barca de vela.

3» Vam trobar la casa gràcies a uns amics que hi viuen, en Matteo anava a l'escola de Verges així que vam decidir-nos.

4» Jo sóc italià, de prop de Milà... molta gent i molt lluny del mar. I l'Amèlia és de Barcelona ciutat. Aquí hem trobat molta tranquil·litat. Alhora, a prop de Girona i el tren.

5» Ens agrada molt aquesta combinació de mar i muntanya, la proximitat amb el medi rural i els elements naturals.

6» El millor lloc per viure.

Jaume Paretas Ferrer i Glòria Maqueda Gallardo

Som en Santi, la Glòria, l'Aniol i en Roger, vivim a Can Polinot.

1» En Santi té un taller d'estampacions i retolacions a l'Escala, jo sóc estudiant de Mestra d'Educació Infantil i estic a l'últim any de carrera.

2» En Santi i l'Aniol toquen la bateria i jo el piano. Som una família molt activa i sempre estem en algun projecte. Ens agrada passar el temps lliure en família fent activitats de descoberta de l'entorn i ens agraden molt els jocs de taula.

3» En Santi és de Parlavà i la seva àvia vivia aquí a Ultramort a la casa on vivim. Ell coneix a molta gent de la zona perquè va anar a l'escola a Verges, jo en canvi sóc de Girona i he conegut Ultramort gràcies a ell.

4» Nosaltres vivíem en un pis a Torroella de Montgrí i amb la mort de l'àvia, la casa va quedar deshabitada. Vam creure que era bona idea deixar el nostre habitatge per venir a una casa més gran amb pati i amb la

tranquil·litat de viure en un poble petit que els dona més autonomia als nens i més oportunitats d'oci.

5» Hem viscut durant quinze anys a Torroella de Montgrí. No estàvem gaire lluny, però les diferències són moltes. Els nens tenen més autonomia, poden passejar pel poble o anar fins a la plaça a veure si veuen a algun amic. És més còmode, els nens es porten i es recullen a la parada de bus per anar a l'escola

sense haver d'agafar el cotxe. Podem sortir de casa amb bicicleta o a peu i estem en contacte amb la natura, podem anar a buscar espàrrecs, bolets, fer una excursió en bicicleta. Té un paisatge espectacular, des de casa nostra es veu el Montgrí.

6» Ens agrada veure el canvi d'estacions que queda reflectit en els colors que tenen els conreus, recórrer les carreteres secundàries que comuniquen els pobles petits, el Montgrí vist des de molts punts de l'Empordà, quan tornes d'un viatge en cotxe i veus el Montgrí ja ens sentim a casa.

Família Mascarreras-Casas. Joan Mascarreras, la seva dona Teresa Casas i la seva mare, Enrica Serrats.

Joan Mascarreras (En "Miró").

Fernando Oliver Tixé i Joan Mascarreras.

Concepció Oliver en el carro can Miró.

Primera Comunió de Dolors Martínez, Dolors Cuní Ferrer i Neus Calmó Almar.

Dolors Cuní (24-11-1970).

Una foto més de la mainada amb una regadora a la mà al pati de can Figuerola. En aquest cas, Dolors Cuní.

Dolors Cuní amb el Simca 1000 de can Miró.

Dolors Cuní a l'Estartit.

Dolors Cuní davant d'un piló de bales de palla.

Concepció Oliver, Nuri Paretas i Dolors Cuní.

Doctor, i no em dóna antibiòtics?

Les infeccions per bacteris, virus i fongs representen una de les causes més freqüents de malalties, algunes de les quals són, potencialment, molt greus. La lluita de la medicina contra aquestes infeccions ha estat un repte constant, i s'han aconseguit avenços força importants en els darrers cent anys, gràcies al descobriment de productes químics amb capacitat d'eliminar aquests microorganismes. Ara bé, com veurem, tot avenç té la seva contrapartida.

Avui parlarem només dels bacteris. Aquests gèrmen són l'origen d'infeccions molt usals, algunes d'elles poc greus, que un individu ben immunitzat pot superar amb relativa facilitat, com ara l'amigdalitis, l'otitis o l'impetigen, però d'altres són realment greus i poden conduir a la mort, com la meningitis, la diftèria, o la tuberculosi. Encara més, determinats bacteris són capaços de sintetitzar toxines causants d'altres malalties que apareixen al cap d'unes setmanes d'haver-se curat la infecció. Així, a una amigdalitis originada pel bacteri estreptococ li pot seguir una febre reumàtica, amb una possible lesió de les vàlvules cardíaques, o una inflamació del ronyó. Aquesta problemàtica tan seriosa es va veure controlada a partir de l'aparició dels antibiòtics, als inicis del segle passat.

L'era dels antibiòtics va començar arran del descobriment, de manera gairebé casual, de la penicil·lina. A la dècada dels anys vint, el científic britànic Alexander

Fleming, al seu laboratori de microbiologia, cultivava i feia créixer colònies d'un bacteri, l'estafilococ, com a part de les seves investigacions. Fortuïtament, els cultius es van contaminar amb un fong, el Penicillium, fet que va ocasionar l'eliminació de les colònies d'estafilococ que s'estaven desenvolupant.

El que aparentment suposava una desgràcia per al laboratori, va permetre a Fleming deduir que aquest fong sintetitzava una substància que matava els bacteris, i la va anomenar penicil·lina.

L'era dels antibiòtics va començar arran del descobriment, de manera gairebé casual, de la penicil·lina

Aquella troballa va obrir un nou camp d'investigació que va dur a la producció de penicil·lina amb finalitats terapèutiques, i ja es va fer servir en el tractament de soldats ferits durant la Segona Guerra Mundial, una decisió que va salvar moltes vides. L'any 1945 Alexander Fleming va rebre el Premi Nobel de Fisiologia i Medicina. Val la pena destacar que a Catalunya es va començar a produir penicil·lina durant els primers anys de la postguerra.

34

EL CAMPANAR • REVISTA D'ULTRAMORT

montseserenofotograf 616766173 Montse Serenó Fotògraf

Ramon Pujol i Mercader
construcció i manteniment de jardins

Carrer Unió, 13 - 17133 **ULTRAMORT** (Girona)
Tel. 972 76 92 02 - T.M. 661 538 986

A escala mundial, la utilització de la penicil·lina en la població general va fer que disminuïssin dràsticament les infeccions mortals i les seqüeles, al cor i al ronyó, derivades de les infeccions estreptocòccies. També va curar infeccions de la pell, va permetre lluitar amb èxit contra la sífilis, va reduir els casos mortals de meningitis, etc. Tots aquests fets van impulsar la dedicació de les companyies farmacèutiques a la fabricació de nous antibiòtics.

Ara bé, els bacteris, com tot ésser viu, tenen la capacitat d'adaptar-se a un medi hostil. És per això que van començar a desenvolupar resistències, primer a la penicil·lina, però després també als nous antibiòtics que anaven apareixent, raó per la qual van deixar de ser efectius davant determinades infec-

cions. Llavors, les investigacions farmacèutiques van esmerçar un esforç enorme a trobar nous productes per combatre els bacteris resistents, per mitjà de la síntesi d'antibiòtics de segona generació, després dels de la tercera, etc., circumstància que va iniciar un cercle viciós que ens ha portat a la preocupant situació dels nostres dies.

El consum massiu i indiscriminat d'antibiòtics per part de les persones ha generat i alimentat la resistència dels bacteris

És evident que el consum massiu i indiscriminat d'antibiòtics per part de les persones ha generat i alimentat la qüestió de la resistència dels bacteris, però també hi ha contribuït, i de manera notable,

l'ús generalitzat d'aquests productes en la ramaderia, com a preventius d'infeccions i com a promotors del creixement dels animals.

El problema a què ens enfrontem avui dia és el de l'aparició d'infeccions greus que no responen als tractaments a causa de les resistències. Aquest obstacle és especialment rellevant pel que fa a les infeccions adquirides als hospitals, que acostumen a afectar persones ja debilitades per altres malalties.

Per aquest motiu, en l'actualitat es recomana no recepar antibiòtics per a processos freqüents i poc greus, sovint de causa vírica, com ara la grip, els refredats, les bronquitis lleus, etc. S'ha de tenir en compte que els antibiòtics no són efectius per eliminar els virus. Per tant, se n'ha de reservar l'ús al tractament d'aquelles infeccions en què està clarament demostrat, atenint-nos als símptomes o mitjançant anàlisis, el paper dels bacteris.

CARME HERRERO

35

EL CAMPANAR • REVISTA D'ULTRAMORT

HC

HOUSE CATALONIA

EMPORDÀ - COSTA BRAVA

Compra Venda de Masies i Finques Rústiques

www.housecatalonia.com

C/ Ample, 11 - La Bisbal d'Empordà - GIRONA
972.646.916 - 600.999.692 - 696.383.721
info@housecatalonia.com

